RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 121.743 van 16 juli 2003
in de zaak A.118.524/XIV-9207.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. PUZAJ,
kantoor houdende te 4000 LUIK,
rue du Général Bertrand 22

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 22 september 1969 en van Wit-Russische nationaliteit, op 26 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 21 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 6 november 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. GUL, die loco Advocaat V. PUZAY verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur C. LECHAT die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het grotendeels eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 2 december 2001 en verklaart zich vluchteling op 11 december 2001.

1.2. Op 10 januari 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 7 maart 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd:

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 21 januari 2002 op uw gekozen woonplaats.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...).".

2.1. Overwegende dat de bestreden beslissing een technische weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitmaakt, genomen op basis van artikel 52, § 2, 4/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

(Vreemdelin-genwet); dat de Raad van State bijgevolg enkel kan nagaan of de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden voornoemd artikel heeft toegepast; dat dit kadert in het wettigheidstoezicht van de Raad; dat in dit verband de verwerende partij er terecht op wijst dat indien de voor de Raad van State aangevochten beslissing van de Commissaris-generaal werd genomen op grond van artikel 52, § 2, 4**/** van de Vreemdelingenwet, de door verzoeker aangevoerde middelen betrekking moeten hebben op de al dan niet terechte en dus wettige toepassing van dit artikel; dat enkel het eerste middel van verzoeker betrekking heeft op artikel 52, § 2, 4**/**, van de Vreemdelingenwet; dat bijgevolg enkel dit middel ontvankelijk is en de overige middelen van verzoeker niet ontvankelijk zijn;

2.2. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij aangetekende brief van 21 januari 2002 door de verwerende partij werd verzocht om op 31 januari 2002 om 8.30 uur de motieven van zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal; dat deze oproepingsbrief op correcte wijze werd verstuurd naar de gekozen woonplaats van verzoeker, zijnde het kantooradres van zijn Advocaat te 4000 Luik, rue du Général Bertrand, 22; dat uit de aangetekende brief met ontvangstbewijs van 14 januari 2002 van de Advocaat van verzoeker houdende dringend beroep, gericht naar de verwerende partij, blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk keuze van woonplaats heeft gedaan op het kantoor van zijn Advocaat; dat de Advocaat van verzoeker in voornoemde brief ondermeer het volgende schrijft: “Monsieur XXX fait élection de domicile en mon étude (...).”; dat niet wordt betwist dat verzoeker zich niet aanbood op het Commissariaat-generaal op voornoemde datum; dat bij aangetekende brief met ontvangstbewijs van 1 februari 2002 de Advocaat van verzoeker het volgende schrijft naar de verwerende partij: “C’est en raison d’un cas de force majeure que Monsieur XXX ne s’est pas présenté à l’audition du 31.01.2002. La convocation a en effet été adressée à son domicile élu, à savoir à mon étude. Par inadvertance, j’ai omis d’avertir mon client. Suite à cette erreur matérielle, Monsieur XXX n’a pas eu connaissance de cette convocation.”; dat de Advocaat van verzoeker bijgevolg zijn eigen onachtzaamheid om zijn cliënt te verwittigen van de oproepingsdatum voor het Commissariaat-generaal beschouwt als een materiële vergissing; dat dezelfde Advocaat meent dat deze materiële vergissing moet worden gelijkgeschakeld met een geval van overmacht voor zijn cliënt, zijnde verzoeker; dat noch een Advocaat, noch een verzoekende partij in een rechtsgeding zich kan beroepen op overmacht, wanneer feitelijk vaststaat dat de zogenaamde overmacht te wijten is aan een fout, een vergetelheid of een onachtzaamheid die perfect had kunnen worden vermeden, wat in casu het geval is; dat de Advocaat van verzoeker niet uitlegt waarom hij er niet in geslaagd is om zijn cliënt op de hoogte te brengen van de oproepingsdatum voor het Commissariaat-generaal; dat in dit verband de aangetekende brief met ontvangstbewijs van 11 februari 2002 van de Advocaat van verzoeker, verstuurd naar de Commissaris-generaal, niet relevant is, omdat vooreerst verzoeker noch zijn Advocaat bewijzen dat de correspondent van de Advocaat van verzoeker bij de Brusselse balie, zijnde Advocaat F. BEGHIN, tijdig per fax

werd ingelicht over voormelde oproepingsdatum; dat vervolgens de mededeling van een oproepingsdatum aan een plaatselijke medewerker van een andere Balie door de dominus litis niet met zich meebrengt dat de cliënt, zijnde verzoeker, op de hoogte werd gebracht van de datum waarop hij zich diende aan te bieden bij het Commissariaat-generaal; dat in casu enkel de Advocaat van verzoeker verantwoordelijk is voor het niet meedelen van de oproepingsdatum voor het Commissariaat-generaal, zodat in voorliggend geval geen sprake is van overmacht; dat de Commissaris-generaal dienvolgens geen onwettigheid heeft begaan en op goede gronden artikel 52, §2, 4/, van de Vreemdelingenwet heeft toegepast; dat het eerste middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen ontvankelijk noch gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juli tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**